

WG 35. 3. 90

MARWNAD,

ER

PARCHUS GOFFADWRIAETH

AM

ANN JONES,

O'R BUGEILYN,

Plwyf Penegoes, Swydd Drefaldwyn,

YR HON

A YMADAUWODD A'R FUCHEDD HON, MEHE. 17, 1830,

YN 48 MLWYDD OED.

GAN THOMAS JAMES, TREFEGLWYS.

DIAR. 31. 30.

"Siomedig yw ffafr, ac ofer yw teyrch; ond benyw yn ofni yr Arglwydd, hi a gaiff glod."

LLANIDLOES:

ARGRAFFWYD YN SWYDDFA Y WESLEYAID.

1830.

Y 205.310671

AT Y DARLLENYDD.

WRTH ystyried fod yr ysgrythyr yn tystiolaethu fod "benyw yn ofni yr Arglwydd yn deilwng o glod a pharch," tueddwyd fi yn fy nheimpladau i gyfansoddi yr ychydig odlau canlynol, er coffadwriaeth parchus am ein hanwyl Chwaer sydd wedi ein gadael, yr hon a fu yn aelod selog a defnyddiol gyda'r Bedyddwyr yn Mhenffordd-lâs, yn nghylch 23ain o flynyddau. Bydded hyspys i'r darlennydd, nad oeddwn yn bwriadu eu gwneuthur yn gyhoeddus i'r cyffredin pan gyfansoddais hwynt, oblegid fy annysgeidiaeth a'm hanaddasrwydd i'r gorchwyl; eithr ar ddymuniaid amryw o gyfeillion a pherthynasau y drancedig, wele hwy wedi eu cyfleu i'r Argraff-wasg. Gan hynny, ymddybynaf yn hyderus a gostyngedig ar hynawsedd a chyd-ddygiad y darllenwyr dysgedig yn ngwynel fy amherffeithiadau, a dymunaf les ysbrydol i bawb a'u darlenu. Yr Arglwydd a'n gwnelo ni o nifer y teulu ag y bydd eu "coffadwriaeth yn fendigedig."

Eich ewyllysiwr da,

*Duffryn-galar, Trefeglwys, }
Awt 2fed, 1830. }*

THOMAS JAMES.

MARWNAD AM ANN JONES.

1. BETH yw'r gofid dwys a'r galar,
Y griddfan a'r och'neidio sydd ?
Beth yw'r hiraeth sy'n cynniwair
Drwy'n hardaloedd nos a dydd ?
A ydyw angau annymunol
A'i weinidogaeth ar y ma's ?
Wrth fynych dramwy yn mhlith y werin,
Daeth i ardal Penffordd-lâs.
2. Brenin dychryniadau ydwyt,
Mae rhyw arswyd yn dy wedd,
Gwnaethost rwyg yn muriau Seion,
Tefflaist golofn gref i'r bedd ;
ANN gariadlon roi'st i orwedd
Yn ei hoeraidd wely pridd,
Hyd nes cano'r euraidd udgorn,
Boreu'r adgyfodiad-ddydd.
3. Pam na buasit ti, y bradwr,
Yn taro rhyw erlidiwr cas,
A gadael ANN oedd mor ddefnyddiol,
I ryfela ar y ma's ?
Oni fuasai yn fwy cymhwys
Iti adael iddi fyw,
Ac it' daro rhyw Herodias,
Sydd yn erlid eglwys Ddaw ?

- 4 Ond ofer myned i'th geryddu,
 Dyna drefn yr arfaeth fawr ;
 Rhifedi'r misoedd ddaeth i fynu
 Iddi aros ar y llawr :
 'R oedd ei dyddiau wedi eu rhifo,
 Ac yn pwyso at y nod,
 Ynfydrwydd oedd ymofyn rhagor,
 'R oedd pen ei thymor wedi d'od.
- 5 Llafurus ydoedd yn ei theulu,
 Yn eu cyngori foreu a nawn ;
 Cerydd dwys a roddai iddynt
 Am eu beiau'n fynych iawn :
 D'wedai am atgasrwydd pechod,
 Satan, a'i ddichellion llawn,
 A gogoniant Person Iesu,
 Yn nghyda maith rinweddau'r lawn.
- 6 Hynod oedd o elusengar,
 Megis Dorcas, yn ei dydd ;
 Cyfranu wnai yn ewyllysgar
 At gynnal gweinidogion ffydd :
 Nid oedd drafferthus, megis Martha,
 Ond boddlon ydoedd, megis Mair ;
 A thrwy lu o orthrymderau,
 Ymdrechai dd'od i wrando'r gair.
- 7 Defnyddiol ydoedd yn yr eglwys,
 Fel rhyw gedrwydden gref,
 Ac yn ngwyneb pob ystormydd,
 Ca'dd nerth i bara hyd ei bedd :

Bu'n sefydlog gyda'r achos,
 Er aml guro gan y gwynt,
 Fel yr ydoedd Ruth yn glynu
 Wrth yr hen Naomi gynt.

8 Hardd a gweddus oedd ei rhodiad,
 Tra bu'n teithio'r ddaear gron,
 Mewn crefyddol ymarweddiad,
 Pan oedd yn y fuchedd hon :
 Y gair i'w thraed yn llusern ydoedd,
 Ac i'w llwybrau'n llewyrch clir;
 Sugnai ei chysuron yma
 Pan oedd yn yr anial dir.

9 Fe'i gwelwyd yma dan y tònau,
 'N wylu'r dagrau lawer pryd,
 Am fod gelynyon yn ei chlwyfo,
 Ac yn ei blino yn y byd :
 Fe'i clywyd wedi hyny'n tystio
 Ei bod yn teimlo heddwch llawn
 Yn ngwaed yr Hwn a ga'dd ei hoelio
 Ar ben Calfaria un prydawn.

10 Os cafodd droi ei hwyneb yno,
 Cafodd deimlo hyfryd hedd
 Yn ngwyneb brenin dychryniadau,
 Sef angau creulon iawn a'r bedd.
 Pwy ddichon ddweyd nad oedd angylion
 Yn canu'n gyson yn y nef,
 Wrth wel'd ANN yn d'od i fynu
 O'r dyfnion dônau tua thref?

- 11 Mae'm dychymyg im' yn tystio
 Ei bod o fewn Caersalem draw,
 Yn mysg angylion a seraphiaid,
 A'i thelyn euraidd yn ei llaw,
 Yn dechreu syllu a rhyfeddu
 Tri'ndod o Bersonau'n un,
 Ac yn gweled heddyw'n eglar
 Yr Hwn a gym'rodd natur dyn:
- 12 Yn gwel'd y gwyneb boerwyd arno,
 A'r pen fu dan y goron ddrain,
 Ac yn gwel'd yr ystlys santiaidd
 Wânwyd gyda'r bicell fain!
 Dysclaer ydyw'r olwg arnat,
 Os wyt heddyw yu y nef;
 Uchel yw dy sain yn canu
 Haleliwia iddo Ef.
- 13 Doed yr Ysbryd i weithredu
 Yn ei theulu ar ei hol,
 Fel na byddo gwas anfuiddiol
 Yn eu plith, na morwyn ffol:
 Doed ei phlant, a'i phriod hawddgar,
 A'i pherth'nasau oll o'r bron,
 I godi'r groes a dilyn Iesu,
 Tra b'ont ar y ddaear hon.
- 14 Llwyddo wnelo'r weinidogaeth,
 A'r athrawiaeth am y groes,
 Sy'n cyhoeddi iachawdwriaeth
 Trwy rinweddau angau loes,

I dd'od a gweithwyr eto lawer
 I winllan Iesu i lanw ei lle,
 Ac arnynt ddeuparth llawn o'i hysbryd,
 Mewn tangnefedd is y ne'.

- 15 Ystyria hyn, ei phriod hawddgar,
 Fod rhaid i tithau, cyn bo hir,
 Wynebu dyffryn cysgod angau,
 A gado'r dyrys anial dir!
 O llefa beunydd am adnabod
 Hedd a chymod yn y gwa'd,
 Rhag i'th dymor fyned heibio,
 A'r haf i ddarfod heb leshad.
- 16 Chwi, ei phlant, sy'n mlodau'ch dyddiau,
 Meddyliwch chwithau am yr awr;
 Bydd raid ymadael â'ch ffolineb
 Yn ngwyneb tragwyddoldeb mawr!
 Chwi gawsoch ganddi eich rhybuddio
 I fod yn effro, a gwyllo'n hy',—
 Mai byr yw'r tymor roddwyd ichwi,
 Rhaid llechu yn y ddaear ddû.
- 17 O de'wch i'mofyn gwell pleserau
 Na gwael deganau dan yr haul;
 Mae mwy o bleser mewn un munud
 Yn hyfryd-gwmni Adda'r ail.
 Dywedai ANN, tra yn ei bywyd,
 Mai digon ydoedd cael mwynhau
 Cyfeillach Iesu i'w dyddanu
 Yn ngwyneb culni, poen, a gwae.

18 Cadarn oedd ei hyder ynddo,
 Pan oedd yma yn y byd ;
 Mynych iawn y byddai'n wyllo
 Wrth goffio am ei angau drud :
 Ond ni raid iddi wrth arwyddion
 Heddyw, yn y drydedd nef ;
 Nid oes eisiau mor elfenau,
 I ddaugos ei farwolaeth Ef.

19 Tithau'r eglwys filwriaethus,
 Sydd yma'n tywallt dagrau clir,
 Cei sugn ar dy fronau eto,
 Er bod yn amhlantadwy'n hir ;
 Fe ddaw'r Prophwyd mewn awdurdod
 I dafu ei fantell ar y wlad,
 Fel y delo afradloniaid
 I dre'n llu i dŷ eu Tad.

20 Yn awr dymunaf, wrth ddystewi,
 Am i'r Duw a ddaliodd ANN,
 Ddal ei phriod a'i pherth'nasau,
 A'u dwyn yn iach o'r byd i'r làn :
 Yr arch gartrefo gyda'r teulu,
 Tra b'ont yma is y nen,
 Fel y gallont gyd-addoli
 A'r nefol dyrfa byth: Amen.

DIWEDD.